

1. LUCZEK (3) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg A łuczek (1). *♦ I* łuczki(e)m (1). *♦ pl* A łuczki (1).

Sł stp brak, *Sł stp nazw os* notuje, *Cn* brak, *Linde XVII w.*

Dem. od „luk” ‘broń’ (3): [dziecię] Skrzydełká ma v rámion z nadobnego pierza/ A łuczek dzyerząc w ręku ná káždego zmierza. *RejWiz* 26; Kupidá flepe dzyecię/ z łuczkiem s sobą [Wenus] miáá/ S ktorym ty fercá błędne/ óicho náłtrzeláá. *RejZwierz* 114v.

W przen (1): Gołowęfe Cupidines tey záłośney chwile Płaczą/ łuczki położywízy przy twoiey mogile. *KlonŻal* B3v.

Cf LĘCZEK

KCh